

Expresident Václav Klaus: Naší ekonomice se nedaří

- CZ24 News | 5. srpna 2023

ČESKO: Před více než třiatřiceti lety zahájil Václav Havel svůj první novoroční projev slovy „naše země nevzkvétá“. Bohužel musíme říci, že nevzkvétá ani dnes. Data za druhé čtvrtletí roku 2023 přinesla - podle očekávání - zprávu o dalším poklesu HDP, o 0,6 %. Absence ekonomického růstu trvá již tři čtvrtletí, což není dobrá zpráva. Stále ještě nejsme na úrovni HDP roku 2019. Jako jedni z mála v Evropě.

Od předcházejícího poklesu HDP, který proběhl v souvislosti s covidovou pandemií a se svévolně vyhlášenými „karanténami“, uplynul vlastně jen rok a půl a už zase pokles. Tentokrát není viníkem komunismus a jeho centrální plánování, ale politiky, které děláme dnes my. Část si vymýšlíme sami doma, část přebíráme z Evropské unie. Green Deal, který je skutečně „údělem“, je zásadní brzdou ekonomického růstu, neskonale větší než důsledky války na Ukrajině. Ten jsme si nevymysleli my, ale přijali jsme ho. Dobrovolně. Resp. přijali ho za nás naši politikové.

Všímáme si i dat o deficitu státního rozpočtu. Přes zvyšování daní (a nejrůznějších dalších forem, jak se dá podnikům i jednotlivcům státem ubírat z jejich příjmů) se deficit i koncem července drží na hodnotě 214 miliard korun. Premiér Fiala vítězoslavně říká, že letošní deficit nepřesáhne 300 miliard korun. Opravdu očekává, že mu za to bude tleskáno? Já bych tleskal, kdyby to bylo o nulu méně, kdyby se premiér radoval, že deficit nepřesáhne 30 miliard. To už čísla opravdu vůbec nic neznamení? Kde jsou ty časy, když jsem na začátku roku 2003 v parlamentu navrhoval uzákonit povinně vyrovnaný státní rozpočet. Zdá se, že už žijeme v úplně jiném světě. Tehdy to „pouze“ nebylo přijato. Teď by se mi za tento návrh smáli.

V posledním týdnu jsme se, my Češi, „vyznamenal“ radikálními zákroky proti ruským umělcům a sportovcům. Cestovatel politickými stranami Jiří Pospíšil, který je jako Plzeňák členem nejen Evropského parlamentu, ale i pražského magistrátu (a dědicem Muzea Kampa), zatrhl slavné ruské sopranistce Anně Netrebko - ač není žádnou fanynkou Putina a ač vystupuje dnes a denně po celém světě Západu - vystoupit v Praze. Myslí si Pospíšil, že mu to pomůže ve volbách do Evropského parlamentu, které budou v příštím roce? Nevím, jestli u veřejnosti, ale v TOP 09 určitě ano.

Zakázali jsme také start ruských tenistek na pražském tenisovém turnaji, ač nešlo o žádnou ruskou oficiální reprezentaci. Tyto hráčky startují po celém světě, nedávno i na anglickém Wimbledonu. Opět jsme papežštější než papež.

To bohužel není všechno. Dostal jsem do rukou e-mail z Ministerstva zahraničí, který měl vedle podpisu následující grafiku.

To není pro psaní soukromníka soukromníkovi. To je pro oficiální komunikaci Ministerstva zahraničí. Je normální, aby si Ministerstvo zahraničí České republiky přidávalo k podpisu ukrajinskou vlajku, ještě navíc s oním „věčkem“? Mám pocit, že jsme něco takového nedělali ani v éře komunismu. A to jsme šli „se Sovětským svazem na věčné časy“. Kdy už toto skončí? A kdo to skončí?

Ve středu, před 100 lety, se v dnešním Bělorusku narodil slavný izraelský politik Šimon Peres, dvojnásobný premiér, člen dvanácti izraelských vlád a v letech 2007-2014 izraelský prezident. Měl

jsem tu čest se s ním mnohokrát setkat, mnohokrát mluvit a jednat. Byl jsem u něho i na prezidentské návštěvě Izraele a on byl na podobné návštěvě v Praze. Byl mimořádnou osobností, nejen izraelské, ale i světové politiky. I když byl Izraelcem se vším všudy, byl trochu jiný než ostatní izraelští politikové. Byl otevřenější, byl ochoten poslouchat, ve svém jednání byl výrazně měkčí než třeba Netanjahu. Mám pocit, že kdyby mu bylo více nasloucháno, mohl být Blízký východ mírumilovnější.

Byl živý a akční. Při prezidentské návštěvě Prahy v roce 2009, kdy mu již bylo 86 let, se nás po skončení státní večeře na Pražském hradě ptal jeho doprovod, kam by ještě tentýž večer mohl jít prezident v Praze tančit. A to měl za sebou plný den, byli jsme mimo jiné i v Terezíně. Prezidentování skončil v roce 2014. Navštívil jsem ho čtyři měsíce před jeho smrtí v jeho nadaci v Tel-Aviv. Velké okno v jeho pracovně vede na obří arabský hřbitov. I to byl Šimon Peres. Byla to jedna z nejvýraznějších osobností, které jsem kdy potkal.

[ZDROJ](#)